Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 26. novembra 2014*

„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Alifoods — Prejšnje besedna mednarodna znamka in besedni znamki Skupnosti ALDI — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravilo 19(2)(a)(ii) Uredbe (ES) št. 2868/95“

V zadevi T-240/13,

Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG s sedežem v Essnu (Nemčija), ki jo zastopajo N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks in C. Fürsen, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Pohlmann, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je

Alifoods SA s sedežem v Alicanteju (Španija),

zaradi tožbe, vložene zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 25. februarja 2013 (zadeva R 407/2012-4), v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG in Alifoods, SA,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi G. Berardis, predsednik, O. Czúcz in A. Popescu (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 25. aprila 2013,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. julija 2013,

na podlagi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi tega, da stranki v enem mesecu po obvestilu o koncu pisnega postopka nista vložili predloga za razpis obravnave, je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in člena 135a Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

izreka naslednjo

Sodbo [1]

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Alifoods SA je 29. oktobra 2010 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.

2 Znamka, katere registracija se je zahtevala, je ta figurativni znak:

3 Proizvodi in storitve, za katere se je zahtevala registracija, spadajo v razrede 29, 32 in 35 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in za vsakega od teh razredov ustrezajo temu opisu:

— razred 29: „Meso, ribe, perutnina in divjačina; mesni izvlečki; konzervirano, suho in kuhano sadje in zelenjava; želeji (želeji), marmelade, kompoti; Jajca, mleko in mlečni izdelki; jedilna olja in masti“;

— razred 32: „Piva; Mineralne in gazirane vode in druge brezalkoholne pijače; Sadne pijače in sadni sokovi; Sirupi in drugi preparati za pripravo pijač“:

— razred 35: „Reklamne storitve; Storitve na področju upravljanja v trgovinski dejavnosti; Poslovno administrativne storitve; Pisarniške funkcije; Storitve organizacije razstav za komercialne ali oglasne namene, storitve prodaje na debelo in/ali na drobno v obratih mesa, rib, perutnine in divjačine, mesnih ekstraktov, konzerviranega, zmrznjenega, suhega in kuhanega sadja in zelenjave, želejev, marmelad, kompotov, jajc, mleka in mlečnih izdelkov, jedilnega olja in masti, piv, mineralnih vod in sodavic in drugih brezalkoholnih pijač, sadnih pijač in sokov, sirupov in drugih pripravkov za proizvodnjo pijač; Storitve prodaje na debelo in/ali na drobno in preko svetovnih računalniških omrežij mesa, rib, perutnine in divjačine, mesnih ekstraktov, konzerviranega, zmrznjenega, suhega

1 — Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

in kuhanega sadja in zelenjave, želejev, marmelad, kompotov, jajc, mleka in mlečnih izdelkov, jedilnega olja in masti, piv, mineralnih vod in sodavic in drugih brezalkoholnih pijač, sadnih pijač in sokov, sirupov in drugih pripravkov za pripravo pijač“.

4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 4/2011 z dne 7. januarja 2011.

5 Tožeča stranka, družba Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, je 7. aprila 2011 na podlagi člena 41 Uredbe št. 207/2009 vložila ugovor zoper registracijo znamke, prijavljene za blago in storitve, navedene v točki 3 zgoraj.

6 Ugovor je temeljil na teh prejšnjih znamkah:

— mednarodna besedna znamka ALDI z učinki v Evropski uniji, registrirana 11. avgusta 2005 pod številko 870896 za proizvode in storitve iz razredov 35, 38, 40, 41 in 42 in ki za razred 35, ki se za to tožbo edini upošteva (v nadaljevanju: mednarodna znamka), ustreza temu opisu: „Oglasna dejavnost; vodenje komercialnih poslov; poslovna administracija; pisarniški posli; prodaja na drobno vseh vrst proizvodov; prodaja na drobno prek spleta vseh vrst proizvodov; upravljanje supermarketov; prodajna mesta za prodajo na drobno in prodajna mesta za prodajo na drobno s popustom; spletna oglasna dejavnost za tretje osebe; nudenje informacij na spletu, in sicer informacij o proizvodih široke potrošnje, informacij za svetovanje potrošnikom in informacij o storitvah, ki se opravijo za stranke; organizacija tržnih transakcij z tretje osebe, vključno prek spleta; pogajanje o pogodbah, ki se nanašajo na nakup in prodajo proizvodov, in posredovanje informacij tretjim osebam, vključno prek spleta“;

— […]

7 V utemeljitev ugovora je bil naveden razlog iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

8 Oddelek za ugovore je 7. februarja 2012 ugovor v celoti zavrnil.

9 Tožeča stranka je 22. februarja 2012 pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009.

10 Četrti odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 25. februarja 2013 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil.

11 Na prvem mestu je odbor za pritožbe je ugotovil, da tožeča stranka, ker je predložila zgolj izpisek iz baze podatkov UUNT, ni dokazala obstoja, veljavnosti in obsega varstva mednarodne znamke v skladu s členom 19(1) in (2)(a)(ii) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), kakor je bila spremenjena. Odbor za pritožbe je zato zavrnil ugovor v delu, v katerem je temeljil na navedeni znamki (točke od 10 do 13 izpodbijane odločbe).

[…]

Predlogi strank

17 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

18 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo […]

2. Vsebinska presoja […]

Prvi tožbeni razlog: kršitev pravila 19(2)(a)(ii) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95

22 Tožeča stranka v bistvu trdi, da je odbor za pritožbe napačno uporabil pravo s tem, da je zavrnil ugovor, ki je temeljil na mednarodni znamki, z obrazložitvijo, da obstoj te znamke ni bil dokazan.

23 UUNT izpodbija utemeljenost te trditve.

24 Opozoriti je treba, da se v skladu s pravilom 20(1) Uredbe št. 2868/95 ugovor zavrne kot neutemeljen, če stranka, ki ugovarja, pred iztekom roka iz pravila 19(1) te uredbe ne dokaže obstoja, veljavnosti in obsega varstva prejšnje znamke ali pravice ter upravičenosti do vložitve ugovora.

25 Pravilo 19 navedene uredbe določa:

„1. [UUNT] omogoči stranki, ki ugovarja, da predstavi dejstva, dokaze in navedbe v podkrepitev ugovora ali da dopolni dejstva, dokaze ali navedbe, ki so že bili predloženi na podlagi pravila 15(3), v roku, ki ji ga določi, in ki znaša najmanj 2 meseca od datuma, ki se šteje za začetek postopka ugovora […]

2. V roku iz odstavka 1 lahko stranka, ki ugovarja, vloži dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva svoje prejšnje znamke ali prejšnje pravice […]. Stranka, ki ugovarja, priskrbi zlasti naslednje dokaze:

a) če ugovor temelji na znamki, ki ni znamka Skupnosti, dokaz o njeni vložitvi ali registraciji, s predložitvijo:

i) […];

ii) če je znamka registrirana, prepisa zadevnega potrdila o registraciji in, odvisno od primera, zadnjega potrdila o podaljšanju, iz katerega je razvidno, da rok varstva znamke traja čez rok iz odstavka 1 in vsako podaljšanje tega roka, ali enakovrednih dokumentov, ki jih je izdal organ, pri katerem je bila znamka registrirana;

[…]“.

26 Odbor za pritožbe je v točki 13 izpodbijane odločbe navedel, da je tožeča stranka predložila zgolj izpisek iz baze podatkov UUNT, čeprav je prejšnja besedna znamka ALDI, registrirana pod št. 870896, mednarodna znamka. V tej točki je zato navedel, da tak izpisek ni upoštevna kopija potrdila o registraciji ali kakršnega koli drugega enakovrednega dokumenta, ki ga je izdal organ, pri katerem je bila znamka registrirana, v obravnavanem primeru Svetovna organizacija za intelektualno lastnino (WIPO).

27 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne izpodbija, da je predložila zgolj izpisek iz baze podatkov UUNT, in da v tožbi pojasnjuje, da je predložila „uradni izpisek iz spletne baze podatkov“ UUNT, kar je razvidno tudi iz spisa o postopku pred UUNT.

28 Ugotoviti je torej treba, da dokument, ki ga je predložila tožeča stranka, ker UUNT ni pristojen za upravljanje mednarodnih registracij in ni organ, pri katerem je bila vložena prijava znamke v smislu pravila 19(2)(a)(ii) Uredbe št. 2868/95, ni dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva mednarodne znamke. Zato je treba glede tega presojo odbora za pritožbe potrditi.

29 Poleg tega je treba poudariti, da je, kot izhaja iz sklicevanja odbora za pritožbe v točki 13 izpodbijane odločbe na predhodno prakso odločanja, navedena presoja podprta s teleološko razlago upoštevne uredbe. Na podlagi člena 152 Uredbe št. 207/2009 objava mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, namreč zajema zgolj nekatere podatke, kot so reprodukcija blagovne znamke in številke razredov proizvodov ali storitev, za katere se zahteva varstvo, ne pa seznama proizvodov ali storitev. UUNT navedenega seznama ni prevedel, tako da je ta dostopen zgolj v treh jezikih, v katerih je Svetovna organizacija za intelektualno lastnino objavila mednarodno registracijo, torej v angleščini, španščini in francoščini.

30 Če bi se taka informacija, ki jo objavi UUNT, štela za dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva zadevne znamke in če bi se mednarodna registracija, v kateri je imenovana Skupnost, v zvezi s tem obravnavala kot znamka Skupnosti, bi to pomenilo, da bi se ta registracija obravnavala ugodneje. Ker morajo biti v vseh postopkih z ugovorom, vključno s postopki, ki se vodijo v jeziku, ki ni jezik, v katerem Svetovna organizacija za intelektualno lastnino objavi mednarodne registracije, dokumenti, ki dokazujejo obstoj prejšnjih pravic, dostopni v jeziku postopka za vse vrste navedenih pravic, bi namreč mednarodne registracije, v katerih je imenovana Skupnost, pomenile izjemo v zvezi s tem, če bi bil jezik postopka z ugovorom eden od dveh drugih uradnih jezikov UUNT, torej nemščina ali italijanščina. V teh primerih zahtevani seznam proizvodov in storitev namreč ne bi bil dostopen v jeziku postopka. Vendar take ugodnejše obravnave ne določa niti Uredba št. 207/2009 niti Uredba št. 2868/95.

31 Poleg tega, če bi se informacija, ki jo objavi UUNT, štela za zadosten dokaz o obstoju, veljavnosti in obsegu varstva zadevne znamke zgolj v postopkih z ugovorom, v katerih je jezik postopka enak enemu od treh jezikov, v katerih Svetovna organizacija za intelektualno lastnino objavi mednarodne registracije, bi bilo to ne le v nasprotju z besedilom in razlago zadevne uredbe, ampak bi pomenilo stanje pravne neenakosti in ogrozitve pravne varnosti.

32 Iz tega je razvidno, da je odbor za pritožbe v točki 13 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil, da je treba ugovor zavrniti kot neutemeljen v delu, v katerem temelji na mednarodni znamki.

33 Iz navedenega je razvidno, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

[…]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG se naloži plačilo stroškov.**

Berardis Czúcz Popescu

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 26. novembra 2014.

Podpisi